

Krásný den,

Jmenuji se Kateřina Němcová a jsem maminkou 4 děvčátek.

Sofinka, má první dcerka, která se díky špatně vedeném porodu narodila s těžkou porodní asfyxií, neviděla, neslyšela, nemluvila, nepolykala.

Odešla do nebe ve 4 letech a 2 měsících. Do poslední chvíle jsme bojovali po jejím boku.

Anička, je 9letá slečna, která zažila spoustu bolesti, smutku a pláče. Zažila Sofinku, odchod Sofinky do nebe, mé zdravotní potíže, narození Jitušky a vše okolo. Je neuvěřitelně citlivá a plačtivá, ale má

obrovské srdíčko. 

Valinka, 7letá slečna, která je neuvěřitelně paličatá, ale miluje péči o děti a pomáhá doma. 

A poslední je půl kila mouky, Jituška. Dnes 5letá divoženka plná elánu a života.

Narodila se v 25 týdnu s porodní váhou 650 g a 28 cm.

Její příchod na svět provázelo spoustu komplikací.

Prasklá plíce

Anémie

Pozdní hyponatremie

Krvácení do mozku

Retinopatie II. stupně, hrozila slepota.

Tříselná kýla v 1,5 měsíci, kdy se na sále komplikovalo, co mohlo.

Domu odcházela Jituška po 97 dnech s váhou 3100 g a 45 cm.

První bolest přišla 1 měsíc po příchodu domů. Volala jsem venku (špatný signál v domečku) pediatrovi, že je něco špatně s Jituškou, že je vláčná a má pomalé reakce. Ven přiběhla děvčata s tím že, „mami, mami, Jituška nedýchá“ (nikdy ty slova nezapomenu).

Vběhla jsem dovnitř do ložnice, kde stál bledý partner a v náručí držel Jitušku se slovy, že neví, co dělat, že pípá alarm monitor dechu.

Tělo se mi začalo třást, cítila jsem sevřený krk, nemohla jsem dýchat, ale věděla jsem, že mi nemůže zemřít druhé děvčátko.

Třásla jsem se, ale začala jsem opatrně dělat masáž hrudníku (díky prasklé plíci jsem měla strach o to větší) a snažila se vybavit, co říkala paní doktorka při odchodu z nemocnice, že mám dělat.

Přidala jsem dýchání z úst do úst. Strašný strach a bolest, to jsem cítila. 53 vteřin. Než se Jituška nadechla a slyšela jsem srdíčko tlouct. Mně to přišlo jako hodiny.

Když dojela rychlá záchranná služba a já předala Jitušku, podlamovala se mi kolena.

V sanitce to na mne všechno padlo. Začala jsem hystericky plakat, zvracet a třes nebylo možné zastavit. Paní doktorka mne hladila se slovy, že jsem Jitušce zachránila život. To jsem si uvědomila až v nemocnici.

Od té doby byly Jitušky stavy v záchvaty spojené s omdláváním.

Nyní řešíme růst, který je pod grafem, ale pomalinku si svůj graf vede. Navíc díky útlému tělíčku jí hrozí deformace orgánů. Zoubky se díky malé čelisti začínají kroutit, jelikož nemají místo, protože se jedná o první zoubky, musíme vyčkávat.

Noci, kdy se Jituška budí pláčem, že ji bolí nožičky či ruce, díky pomalému růstu, je potřeba mazat a masírovat tělíčko. Budou se časem nasazovat růstové hormony a imunitní léčba, to jsme měli podstoupit již loni, ale díky stavům Jitušky to nebylo možné.

Na co penízky použijeme a k čemu vlastně potřebujeme každou korunu?

Na nákup léků, minerálů, probiotik, homeopatik, cesty do nemocnice do HK, kde je Jituška sledovaná v rizikové poradně, na kardiologii, plicní ambulanci, endokriniologická a psychologická ambulance.

Bohužel 80 % zakoupených léků pojišťovna neproplácí, takže měsíčně necháváme v lékárně od 8.700Kč po 9,570Kč.

Děkuji za vyslechnutí příběhu naší rodiny.

maminka Kateřina s rodinou

